

Bibliothèque numérique

medic@

**Corvisart-Desmarets, Jean-Nicolas -
candidat / de Wenzel, Jacques -
président / Hunauld, François-Joseph
- auteur. - An Dysentericis Anodyna ?**

1781.

***Paris : Typis Quillau, Universit.
& Facultatis Medicinae
Typographi***

Cote : ms 2337a n°68

Licence ouverte. - Exemplaire numérisé: BIU Santé
(Paris)

Adresse permanente : http://www.biusante.parisdescartes.fr/histmed/medica/cote?ms02322_ms02337ax17x0068

DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

BIU Santé
Médécine
Paris

QUÆSTIO MEDICA *.

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesima-
secundæ mensis Novembris An. Domini M. DCC. LXXXI.*

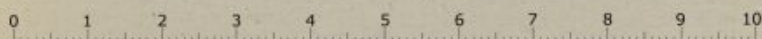
M. JACOBO DE WENZEL, Sancti Imperii Barone,
Doctore Medico, Præside.

An Dysentericis Anodyna?

EDICAMENNTA, in variis distincta gene-
ribus, prout diversimodè operantur, varia
sortita sunt nomina. Quædam cum impetu
foris è corpore sursùm deorsùmve noxium
humorem pellunt, ideò Emetica vel purgantia
audiunt. Alia lenitèr emolliendo alvum, quasi diluendo,

* Autore FRANCISCO-JOSEPHO HUNAU, anno 1730.

racitè subducunt. Quædam lotium concitant, vel sudore diffuso, quod morbosum est amendant, & sic massam sanguineam depurant. Unum est quod vasa sanguinem continentia deplendo, sicut alia præcedit in curatione morborum medicamenta, ità & his antecellit. Inter omnia medicamenta, videntur Anodyna veluti manus Deorum quæ corpori agro impositæ ipsum jucundè absque molestiâ levant; siquidem horum natura & virtus dolores, tormina, cruciatus lenire, imò prorsus tollere.

I I.

FIBRA nervosa cùm irà extenditur ut dissolutionem minuetur, fit doloris sensus eo acrior, quò fibra ruptioni propior. Doloris causa id omne quod talem extensionem excitat: Obstructio, inordinatus spirituum animalium motus, humor acris & rodens, &c. Sensus is animæ molestissimus functiones lædit, omnium ferè morborum comes, inflammationes concomitans, & quem velut asseclæ subsequuntur jactatio, irrequies, vigiliæ, sæpè febris, quandoque etiam convulsio, gangrena, crucem agro figit ac Medico. Toliendis idèò doloribus satagit Medicus sublata causâ quantum fieri potest Erethismum solvendo laxatis fibris, concretum humorem resolvendo, motum & materiam distendentem minuendo, lenitis acribus humoribus & iisdem discussis vel eductis.

I I I.

FREQUENS, cruenta mucosæque alvi dejectio, cum dolore, cruciatu & torsione intestinorum dysenteria nuncupatur. Morbo incipiente primùm biliosa est alvus, aut saltem mucosam fundit intestinorum pituitam: dein subpingues sunt dejectiones sanguine etiam plus vel minus permixtæ. post hæc strigmenta & veluti interiores tunicæ intestinorum prodeunt excrementis cruentis ac purulentis diversimodè coloratis mixtæ. Sæpius adsunt febris acuta, abdominis tensio,

3

intestinorum ac mesenterii inflammatio. Hujus morbi sedes plerumque intestini pars ea quæ Colon vocatur. Omnis Dysenteria gravis ac difficilis. Citò tollit ægrum, vel ex acuto morborum genere dùm chronicus fit, eum discruciendo pariter conficit. Utrovis modo partes affectæ gangrenâ tandem sphaceloque putrescunt. Dùm epidemice sævit in castra, exercitus etiam integros funditus delet.

I V.

CAUSA Dysenteriam continens & conjuncta humor acris à depravatâ chylosi ortum ducens, per vasa unâ cum sanguine ad glandulas intestinorum delatus, ibiquè secretus; qui quidem mucosior factus & acrior, erodendo venarum oscula aperit & vellicando dolores aliaque symptomata causatur. Hæc verò mitiora evadunt anodynis medicaminibus summopere demulcentibus, & sanationis spem eorum usus ostendit. Ideò victus ex jusculis farinosis, potus leniens edulcorandis acoribus, diluens emolliendis partibus ultrâ tonum tensis, conducunt. Ideò emulsiones, clysmata blandissima, aliaque id genus conferunt. Ideò venæ sectio egregium Anodynum in usum venit, & torminibus cæterisque symptomatis sedandis maximas habet vires. Sanguinis missio copiam humorum arteriosorum & venosorum minuendo resistantiam vasorum reddit minorem: hinc vasis nimium distentis contractionis exercitium reddit, & indè secretiones ac excretiones juxta naturæ normam promovet. Laudanum in hoc etiam morbo laudatur eo quod dolores obtundit (licet non sublatâ causâ) Sensorio communi per vim narcoticam obtuso; nam interim nihilominus nonnulli removentur effectus ex doloris & acrimoniæ sensu oriundi.

V.

IPECACUANHA brasiliensibus, radix dysentericæ sanandæ dicata, in quo morbo specificum perhibetur, vomitum ciet, solida irritat, sanguinis motum & per inferiora

humorem dysenteriae fomitem educit. Ideo cautio habenda & paregorica praescribuntur. Praeterea ubi febris aut inflammatio, tensio abdominis, vel dolor immanis adest; aut etiam quando dejectiones mucosae siccioris sunt consistentiae, vel porraceae, virides, æruginosae, ægrotantes in summo versantur discrimine; & hæc symptomata multò vehementiora usu Ipecacuanhæ evadunt, nec remissiora fiunt nisi Anodynis. Verbo dicam in Dysenteriâ anonyda medicamina tutamina sunt; undè rectè concludes.

Ergò Dysentericis Anodyna.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

*M. Joannes - Baptista-
Josephus THÉRY.*

*M. Joannes-Jacobus LE
ROUX DES TILLET,
utriusque Pharmacie
Professor.*

*M. Joannes MAC-MA-
HON, antiquus Exer-
citiuum Regis & Nos-
comiorum Militarium
Medicus, Regiæ Scholæ
Militaris Medicus or-
dinarius.*

*M. Joannes - Franciscus
MARINIER.*

*M. Augustus ROUSSEL
DE VAUZESME.*

*M. Franciscus THIÉRY,
Eques, Regis à sa-
lubri Consilio, Re-
gii Medicorum Collegii
Nanceii Socius Hono-
rarius, Regiæque ejus-
dem Civitatis Scientia-
rum & Humaniorum
Litterarum Academiæ,
nechon Biterrensis, ac
Matritensis.*

*M. Ludovicus - Carolus
HALLOT.*

*M. Joannes - Baptista-
JEANNET DES LON-
GROIS.*

*M. Anna-Claudius DO-
RIGNY.*

Proponerebat Parisiis JOANNES - NICOLAUS CORVISART-
DESMARETS, Remensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ
Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1781. AB HORA
OCTAVA AD MERIDIEM.

Typis QUILLIAU, Universit. & Facultatis Medicinæ Typographi 1781.

